

Sygn. II C 1505/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Monika Lipka

Protokolant protokolant stażysta Agnieszka Soszyńska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2014 r.

na rozprawie

sprawy

z powództwa L. N., P. N.

przeciwko A. N.

o dzieło

oddala powództwo

Sygn. akt II C 1505/14

UZASADNIENIE

Powodowie L. N. i P. N. wniesli o zasądzenie od pozwanej A. N. na swoją rzecz kwoty 2500 złotych wraz z ustawowi odsetkami liczonymi od dnia 25 marca 2013 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli, że w dniu 11 marca 2013 roku strony zawarły umowę, na mocy której dokonali na rzecz pozwanej sprzedaży żaluzji drewnianych wraz z montażem. W dniu 16 marca 2013 roku zamówione żaluzje zostały zamontowane w mieszkaniu pozwanej, zaś w dniu 18 marca 2013 roku wystawiona została faktura i wysłana pozwanej faktura z terminem płatności na 25 marca 2013 roku na kwotę 2500 zł. Pozwana jednak nie uiściła w/w należności.

Nakazem zapłaty z dnia 16 lipca 2013 roku sąd uwzględnił żądanie powodów w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana wskazała, że z uwagi na to, że zamontowane żaluzje były uszkodzone i wadliwe skorzystała z uprawnienia wynikającego z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U.2012.1225 j.t.) i odstąpiła od umowy łączącej ją z powodami. Pozwana podniosła także, że w oświadczeniu o odstąpieniu od umowy z dnia 20 marca 2013 roku wezwała powodów do demontażu żaluzji i odebrania towaru.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie prowadzą działalność gospodarczą pod nazwą (...) spółka cywilna L. N. i P. N..

Bezsporne

W dniu 11 marca 2013 r., w miejscu zamieszkania pozwanej tj. w mieszkaniu nr (...), przy ulicy (...) w W. zawarta została między stronami umowa sprzedaży i montażu żaluzji, cenę zamówienia określono na kwotę 2500 zł.

Dowód: - umowa z dnia 11.03.2013 r., k. 6,

Żaluzje zostały zamontowane w domu pozwanej w dniu 16 marca 2013 roku. W czasie montażu stwierdzone zostały wady żaluzji, które powód zobowiązał się usunąć.

Dowód: pismo z dnia 18 marca 2013 roku wraz z dowodem nadania k. 87 – 88, oświadczenie k. 89, bezsporne

Pozwana po przemyśleniu sprawy i po zasięgnięciu opinii specjalisty odstąpiła od umowy przesyłając powodowi - w dniu 20 marca 2013 roku - stosowne oświadczenie i wzywając do demontażu i odebrania żaluzji. Wobec braku reakcji na wezwanie do odbioru towaru pozwana samodzielnie zdemontowała, zapakowała i odesłała powodowi. Żaluzje zostały odesłane do pozwanej gdzie zapakowane pozostają do odebrania po uzgodnieniu terminu.

Dowód: - oświadczenie pozwanej z dnia 20 marca 2013 r. wraz z dowodem nadania k.34 – 35.

Powodowie wystawili fakturę na kwotę 2500 zł z terminem zapłaty na dzień 25 marca 2013 roku a wobec braku zapłaty skierowali do pozwanej wezwanie do zapłaty w dniu 4 kwietnia 2013 roku.

Dowód: - faktura VAT (...) k. 5, wezwanie do zapłaty wraz z dowodem doręczenia k. 4.

Sąd oparł się na w/w dowodach z dokumentów nie były one bowiem kwestionowane przez żadną ze stron a sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wiarygodności z urzędu.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy były w zasadzie bezsporne między stronami. Dotyczy to nie tylko faktu zawarcia umowy sprzedaży z montażem w dniu 11 marca 2013 r., stwierdzenia wad produktu i ustaleń co do ich usunięcia ale nade wszystko faktu odstąpienia od tej umowy przez pozwaną.

Uprawnienie pozwanej do odstąpienia od umowy wynika z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U.2012.1225 j.t.) i w okolicznościach niniejszej sprawy było uzasadnione faktem zawarcia umowy sprzedaży poza lokalem przedsiębiorstwa należącego do powodów. Powyższe jest decydujące dla oceny zasadności roszczenia. Dlatego Sąd pominął zgłoszone przez strony wnioski dowodowe inne niż z w/w dokumentów, uznając, że okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia są dostatecznie wyjaśnione.

Odstąpienie od umowy pociąga za sobą ten skutek, że umowę uważa się za nie zawartą od początku (skutek ex tunc), tak jakby strony w ogóle jej nie zawarły (art. 2 ust. 3 w/w ustawy). W efekcie powstaje obowiązek zarówno sprzedawcy jak i kupującego zwrotu świadczeń wzajemnych. W przypadku umowy sprzedaży oznacza to, że nabywca ma zwrócić towar, a sprzedawca cenę, jeśli taka została już uiszczona. Jest to równoznaczne z odpadnięciem obowiązku zapłaty ceny przez kupującego oraz ponownym przejściem własności rzeczy na sprzedawcę.

Przepis art. 2 ust. 3 w/w ustawy stanowi wprost: „W razie odstąpienia od umowy umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań. To, co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu.

Mając powyższe na uwadze należało oddalić powództwo o zasądzenie kwoty 2500 zł, która, jak wynika z uzasadnienia pozwu, bezspornych okoliczności tej sprawy oraz załączonych dokumentów, jest ceną sprzedaży żaluzji ich montażu.

Na skutek zniweczenia skutków umowy sprzedaży z dnia 11 marca 2013 r. powodom nie przysługuje roszczenie o zapłatę ceny. Ewentualna szkoda, jeśli takowa powstałaby, na skutek zużycia towaru, będącego konsekwencją jego użytkowania przez kupującego, podlega zwrotowi, ale tylko na zasadzie odszkodowania. Wymaga to sformułowania właściwego żądania o zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, stanowiącej kompensatę uszczerbku majątkowego właściciela rzeczy spowodowanego jej ponadnormatywnym zużyciem, wykraczającym poza zwykły zarząd.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.